

· ČARO ÁZIE · STOROČNICA · TIPY NA LETO · VÝLETY · HLASY Z OSADY ·

V LETE SI TREBA NASADIŤ RUŽOVÉ OKULIARE A DOBRE SI **ODDÝCHNUŤ!**

Ani vy nedáte na leto dopustiť?

Na teplé lúče slnka, ktoré pri vyšších teplotách nám dávajú poriadne zabráť. Tričká a kraťasy namiesto vetroviiek a čapíc. Čakanie na vytúžený dážď, ktorý vyčistí vzduch od prehriateho slnka. Odpočítavanie dní v kalendári, kedy už konečne nastane vytúžený deň D a práci dáme aspoň na dva týždne addio a ide sa na dovolenku. Povznesieme sa novými zážitkami, čo sa na nás budú smiať z kôp fotografií.

S príchodom leta sa mení aj ráz našej dediny. Viac sa stretávame so susedmi, deti sa prehánajú po uliciach na bicykloch, v obchode sú nanuky na dračku, džavod detí na uliciach a dvoroch utícha oveľa neskôr. Deťom ku šťastiu stačí nafukovací bazén, zmrzlina, voda so

sirupom, chlieb s jahodovým džemom a na deke zatúlané mravce. Jedlo chutí najlepšie vonku s priateľmi. Z dvorov našich domov nás podvečer dráždia neodolateľné vône grilovanej klobásky, domácej zeleniny či kuračie krídelka. Orosená fľaša piva, dobrá pizza v bare Korida alebo u Michala je častejšia. Starší krúčia hlavami nad šetrným oblečením mladých dievčat.

V lete k nám celkom prirodzene prichádzajú veci, ktoré nám robia dobre, ktoré máme radi a hlavne – pre ktoré sa oplatí žiť. Načerpajme si preto s tohto leta toľko energie, aby nám vydržala aj cez jesenné a zimné dni a vyčkali tak na ďalšie leto. Uvidíte, ako nám to slniečko v nás budú mnohí závidieť :)

M.K.

Pod'akovanie duchovnému otcovi vdp. Františkovi Dolákovi 23. marec 2017

Cintorín, miesto pokoja, miesto odpočinku. Tu odpočíva telo nášho duchovného otca – vdp. Františka Doláka, ctihodného kňaza, ktorý vložil seba a celý svoj život do služby nášho Pána Ježiša Krista, do služby cirkvi, do služby ľuďom.

- Pre všetkých sa stal všetkým, aby získal všetkých

- Všetko robil nie pre mrzký zisk, ale pre nevädúci veniec slávy

- Usilovne viedol duše, vyučoval príkladom aj rečou, múdрым slovom, bez ľudských chvál, lebo vzal si za úlohu páčiť sa Bohu

- Žil životom Toho, ktorého miloval a verne nasledoval

A tak z tohto miesta, zidení pri hrobe nášho duchovného otca chceme sa v mene všetkých veriacich Drienovskej farnosti poďakovať Pánu Bohu za tento veľký dar – dar Kristovho kňaza.

- poďakovať za posvätené kňazské dlane, cez ktoré denne prichádzal Ježiš Kristus do našich srdc

- za ruky, ktoré vysluhovali sviatosti, požehnávali nás a naše deti

- za nohy, ktoré 40 rokov kráčali po tejto Drienovskej zemi za chorými, trpiacimi a umierajúcimi aj do našich domovov prinášajúc im posilu a Eucharistiu

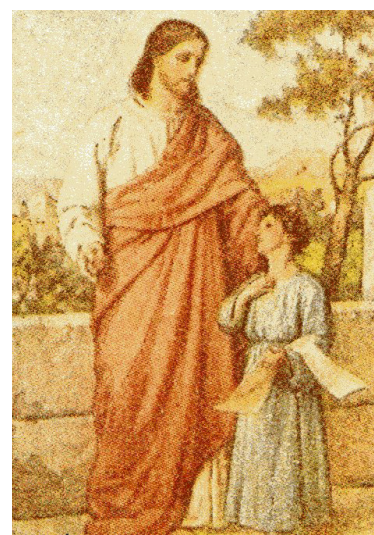
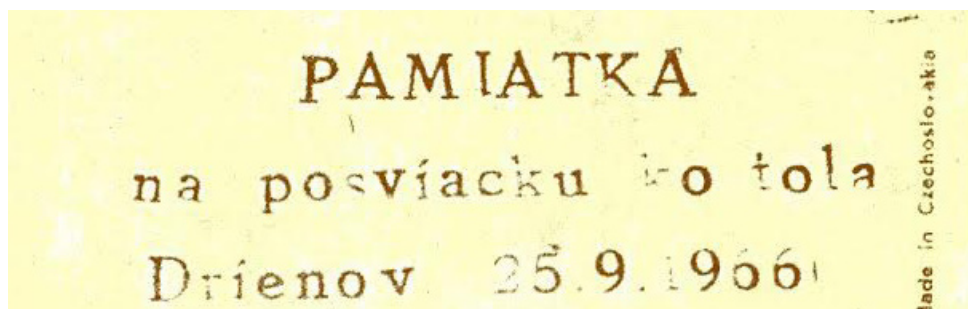
Sme vďační za zveľad'ovanie chrámu sv. Šimona a Júdu, za ohlasovanie Božieho slova, ktoré kázal d. o. vhod aj nevhod (v čase slobody i v čase totalit. systému), vďační za slová útechy, vzácne rady a poučenia, za vlievanie nádeje a radosti, ale aj za šírenie úcty k P. Márii, za nespočetné púte s veriacimi na pútné miesta, zvlášť za naozajstnú starostlivosť a záujem o každého človeka, určite za veľké srdce, ktorým otcovsky miloval všetkých, ktorí mu boli zverení.

V modlitbách, ďakujeme, ale aj prosíme Nebeského Otca, nech odmení nášho duchovného otca Františka Doláka – ctiteľa Božského Srdca Ježišovho a verného syna Panny Márie, za jeho námahy, za obetavú a náročnú kňazskú službu odmenou večnej slávy. Nech je jeho meno zapísané v zozname svätých kňazov v nebi.

Na znak vďaky – s úctou a pokorou prinášame veniec kvetov a modlitieb – duchovný otec Štefan, veriaci farnosti, mládež, deti a Bratstvo živého ruženca v Drienove.

PaedDr. Mária Havrillová

STOROČNICA - ...zamyslenie, povzbudenie, motivácia...

Hneď na úvod chcem povedať, že ma potešilo, keď ma oslovil tím redakcie Drienovského občasníka Krík, aby som napísal príspevok, lebo ma to utvrdilo v presvedčení, že 100-ročnica nebola len jednorazovou záležitosťou, ale že chcú aj pre budúcnosť zachytiť spomienky na túto vzácnu a jedinečnú chvíľu v histórii Drienova.

V starozákonnej Knihe žalmov čítame:

„Pretože sa ku mne pritúlil, vyslobodím ho, ujmem sa ho, lebo pozná moje meno.

Obdarím ho dlhým životom a ukážem mu svoju spásu.“ (Ž 91, 14.16)

V marci tohto roku 2017 sme mali milú farskú spomienku na nášho pána farára Františka Doláka, ktorý sa verne pritúlil k Pánovi, – na kňaza, ktorého sa Pán skutočne ujal a obdaril ho dlhým životom.

Nielen pri tejto spomienkovej slávnosti, ale aj pri iných príležitostiach si zaiste radi spomíname na nášho bývalého pána farára, ktorý nám mnohým ukázal cestu k spásu. Cestu, ktorou sa snažíme kráčať vo svojom živote, no zároveň čerpať aj zo sily spomienok. Veríme, že vsdp. Dolák naše tohtoročné jubilejné spomienkové aktivity prežíva spolu s nami. Každá spomienka na neho v prvom rade však obohacuje nás

samých, pomáha nám prehĺbiť a prehodnotiť aj svoje osobné „pritúlenie sa“ k Pánovi, ktorý jediný sa nás skutočne ujíma a pozná každého z nás po mene.

Pri spätnom pohľade na marcovú spomienkovú slávnosť, aj keď nie každý sa jej mohol zúčastniť uprostred týždňa, myslím, že priniesla veľké duchovné ovocie našim dušiam, keď sme sa ako jedna duchovná rodina zišli najprv na cintoríne pri jeho hrobe. Tam sme so zbožnosťou predniesli Pánovi svoje modlitby a vložili sme to všetko do korunky k Božiemu milosrdenstvu, ktoré je veľkou nádejou a záchrannou kotvou pre každého človeka. Mnohých z nás zachytilo pekné a srdečné poďakovanie od Bratstva živého ruženca prednesené v tej neopakovateľnej chvíli.

Tiež je povzbudivé, ako sa v sprievode kráčalo z cintorína do kostola, kde sme s vďakou slávili sv. omšu za nášho zosnulého mnohoročného pána farára Doláka, na ktorej sa zišiel veľmi pekný počet veriacich i kňazov. Emeritný arcibiskup mons. Alojz Tkáč nás povzbudil kázňou, ktorá do nás prenikla omnoho hlbšie než tá, ktorá odznela pri pohrebe pána farára v januári 1998.

No a po tomto posilnení ducha nasledovalo i posilnenie tela. Bolo až prekvapujúce, ako pekne bolo všetko v

miestnej reštaurácii pripravené, zorganizované, ako sa na všetko myslelo a zachoval sa pri tom pokoj okorený čímsi posvätným, čo sa nás dotýkalo bez toho, že by sme si to uvedomovali. No odniesli sme si ho z toho dňa a sme o to vďačnejší Bohu aj za toto stretnutie rodákov, príbuzných pána farára a ďalších prítomných. Táto oslava mnohým z nás naozaj silne „sprítomnila“ pána farára. Duchovne bol iste s nami, lebo platí, že my všetci „v Bohu žijeme, hýbeme sa a sme“ (Sk 17,28), ved' On „je Bohom živých“ (Mt 22,32).

Vo mne osobne silno ožili premnohé spomienky na neho a akoby som nanovo počul jeho hlas s neopakovateľným zafarbením a vyjadrovaním. Akoby po celú slávnosť stál v našej blízkosti, všetko vnímal a svojsky to potom komentoval.

„Jóži, teším sa, že sa na túto spomienkovú slávnosť zišlo dosť ľudí.“ „Otče, šak si to zaslúžite, žili ste pre ľudí, slúžili ste im... Ľudia Vás majú radi nielen v našej Toryskej doline, ale aj vo Vašom rodisku, aj odtiaľ prišli.“ Nech to Pán prijme a požehná.

Viem si predstaviť aj jeho otázky – ved' som s ním prežil roky, od môjho detstva, cez miništrovanie až po jeho odchod – ako to mal vo zvyku po nejakých duchovných akciách: „Jóži, bolo to dobre?“ – a moja odpoveď: „Otče, veľmi dobre, môžete byť spokojný.“

Ak by sa k nám teraz z Božieho dovolenia mohol prihovoriť, povedal by mnohé slová uznania, snáď by nás poklepal po pleci, starších by oslovil po mene, radostne by sa usmieval...

No boli by aj veci, nad ktorými by sa pozastavil a pýtal sa, lebo ako všetci dobre vieme, mal vždy dobrý postreh. Reagoval aj na každý „krivo“ položený kvet vo váze na oltári, či „krivú“ sviecu na svietniku, na „pokrivené“ strapce na oltárnej plachte... – „šak“ si to dobre pamätáme – nedalo mu to, musel zareagovať, musel

to opraviť.

Keby dnes mohol spolu s nami vstúpiť do nášho kostola, ktorý bol dlhé roky jeho srdcovou záležitosťou, čo všetko by si všimol? Čo všetko by ho prekvapilo? Asi prvou otázkou by bolo: „A oltára niet? Ta, čo sa stalo, Jóži?“

Asi by som mu mohol dať len jednu odpoveď: „Otče, oltára niet, ale zato máme v kostole viac-poschodovú dlažbu položenú nad sebou – až tak, že sa znížili proporcie kostola.“

„Tak, oltára naozaj niet! Ved' toto je starobyľný kostol z 13. storočia. Ten oltár bol s veľkou pravdepodobnosťou urobený na mieru. Kol'ko úsilia museli Vaši predkovia vynaložiť, aby ho zadovážili. Tol'ké roky si ho chránili... Naozaj ho niet! Už z úcty k Vaším predkom by tu mal stáť. Ale aj preto, že ste boli pred tým oltárom krstení, birmovaní, sobášení... a Drienov bol kedysi oppidum – teda malým mestečkom, konali sa tu jarmoky, tiež tu bolo sídlo archidiakonátu (menšia administratívna jednotka Katolíckej cirkvi, pod ktorú patrili okolité farnosti), o čom svedčí aj veľkosť kostola, jeho architektúra a samozrejme svedčil o tom aj samotný oltár. Neuchránili ste ho!“

„Veru nie, už nemáme hlavný oltár, pán farár, už je to tak,“ – odpovedal by som mu – „oltár nemáme, niežeby v kostole nebolo dosť miesta preň, žeby nejako zavádzal alebo žeby nebol pekný, nejaký gýčový, niežeby sa nebol dal zreštaurovať pri dnešných technológiách..., no jednoducho ho niet. A preto máme krásne sochy z oltára v sakristii na skrinách...“

„A naozaj sa nedalo tomu zabrániť?“ – „Otče, ja som urobil, čo bolo v mojich možnostiach – citlivo – aj tak som si medzi svojimi „vyrobil“ silných oponentov, ktorých postoj prerástol až do agresivity. Časom to snáď pochopia – ak ešte nepochopili.“

Pán farár by len pokýval svojou už šedivou hlavou a pýtal by sa ďalej: „Jóži, pred každým katolíckym kostolom zvykne byť kríž – niekto ho má aj pred svojím rodinným domom. Nie je čudné, že pred našim kostolom nie je?“ – „No, istotne je to nezvyklé!“

„Otče, chcem ešte povedať niečo potešiteľné v súvislosti s kostolom: Pokračuje sa s maľovaním kostola – začalo sa minulý rok 2016. A tak sa ukazuje, že by to mohlo zvýrazniť historicitu i krásu nášho kostola. Pustil sa do toho ten istý maliar majster Palko Milkovič, ktorý maľoval za Vášho účinkovania po strhnutí strechy z kostola pred 50-timi rokmi (1966) – ja si veľmi živo na to spomínam, mal som vtedy 11 rokov. Majster Palko mal vtedy 22 rokov, teraz má 73 – zostarel – ako my všetci. Ale o to väčšiu nádej máme, že to bude dobré, lebo mi povedal, že to robí s láskou a je vďačný Pánu Bohu, že mu doprial zrenovovať to, čo robil ako učený spolu so svojimi majstrami, ktorí sú už vo večnosti.“

...Nejako takto sa vo mne osobne prepojoili premnohé spomienky na nášho pána farára, na jeho účinkovanie v našej farnosti, v našom kostole a nejako takto by som si vedel predstaviť jeho dnešné postoje a vyjadrenia.

Na záver svojho zamyslenia chcem vyjadriť veľkú vďaka súčasnému pánu farárovi vdp. Štefanovi Vaňovi, ale aj vám všetkým – mojím spolurodákom, že spomienka na nedožitú storočnicu Vás oslovila, motivovala, aby sme podľa svojich možností prejavili svoju spolupatričnosť.

Lebo len takto spoločne budeme mať väčšiu silu i odvalu „pritúliť sa“ k nášmu Pánovi, ktorý jediný nás môže vyslobodiť z našich ťažkostí, vždy sa nás ujať, lebo nás každého pozná po mene a raz nám všetkým chce ukázať svoju spásu. (porov.: Ž 91, 14.16)

Mons. Jozef Korem, kanonik

Caro Ázie

V prvom rade sa chcem poďakovať občasníku Krik za poskytnutie priestoru vyrozprávať jeden z príbehov, na ktorý spomínam rada. Aj po viac ako ročnom odstupe mám stále ten príjemný pocit akoby som svoj batoh zbalila len včera a pripravovala sa na cestu.

Patrím do skupiny dobrodruhov, cestovateľov, ktorí poznávajú kultúru danej krajiny na vlastnej koži. Rezortné dovolenky, či vopred naplánované cesty cestovných agentúr sú pre mňa veľkou neznámou. Tento fakt mi otvoril dvere do sveta nekomerčných dobrodružstiev. Väčšinou cestujem sama a neplánujem cestu do detailov. Vďaka tomu sa veľa krát ocitnem na čarovných miestach, spoznávam ľudí z rôznych kútov sveta a na chvíľu sa stanem súčasťou bežného života miestnych obyvateľov. Samozrejme človek musí čeliť rôznym výzvam a nečakaným zvratom, ale práve tie ma formovali a moje cestovanie tak správne okorenili. Nikdy by som si nepomyslela, že sa niekedy dostanem na miesta, ktoré som kedysi objavovala len prstom na mape.

Zážitkov je požehnané, nestačilo by ani celé vydanie časopisu Krik. Minulý rok som strávila v Juhovýchodnej Ázii a mala možnosť okúsiť kultúru Vietnamu, Kambodže, Thajska, Malajzie a Indonézie. Zaspomínam si na Vietnam, kde som strávila dva mesiace. Vietnamci sú súčasťou našej krajiny a len málo kto vie niečo o ich domovine. A preto sa pokúsím načrtnúť ako som ich vnímala ja a ako ma privítali vo Vietname oni.

Na vstup do Vietnamu sú potrebné víza. Ak sa chceš vyhnúť cestovaniu na ambasádu všetko sa dá zaariadiť cez internet. Ešte pred tým ako odletíš je potrebné o víza zažiadať online tzv. Visa on Arrival. Existuje množstvo web stránok, ktoré ti s tým pomôžu za určitý poplatok (výška poplatku závisí aj od dĺžky pobytu). Po pár dňoch obdržíš email s Pre-approval letter (List predbežného schválenia). Následne vyplníš potrebné tlačivá, všetko si vytlačíš, pribalíš si 2 fotky pasového formátu, 25 dolárov, pas a môžeš sa vydať na letisko. Po splnení všetkých podmienok ti víza budú udelené na letisku vo Vietname. V mojom prípade išlo o 3 mesačné víza, ktoré mi boli udelené v hlavnom meste Hanoi.

Akonáhle som prešla potrebnými kontrolami a opustila klimatické priestory, prvá facka nastala v podobe tepla a vlhkosti, ktoré na Slovensku nemáme možnosť zažiť. Ak si ešte v žiadnej exotike nebol/-a je potrebné sa pripraviť na pravý kultúrny šok. Ako už býva zvykom veľké mestá sú význačne zvýšenou hustotou zaľudnenia a dopravy. Ale Vietnam má svoje špecifikum a to sú motorky – neskutočné množstvo motoriek. Ktoré sú hlavných prepravným prostriedkom. K nim sa ešte vrátim.

V Hanoi som strávila len pár hodín, pretože moja cieľová destinácia bola Ha Giang mesto, ktoré je vzdialené asi 330km od hlavného mesta čo predstavuje 6–7 hodín cesty autobusom. A táto skúsenosť fakt stojí za to. Angličtina nie je veľmi nápomocná mimo turistických

lokalít. Už návšteva wc na stanici je zážitkom, nehovoriac o vstupe do autobusu. Pred vstupom si musíš vyzuť topánky, ktoré si odložíš do igelitky. Šofér ti prideli lôžko, tzv. spiaci box. Obéznejší ľudia sa oberú o komfort. Veľkou „výhrou“ bolo chýbajúce wc, odporúčam piť minimum vody. A bola som rada keď sa mi podarilo zaspáť pri pravidelnom trúbení. Štuple do uší je dôležité si pribaliť.

Prvý mesiac som strávila dobrovoľníctvom v Highland English centre. Princíp spočíval v tom, že sme pracovali pár hodín denne 5 dní v týždni vyučovaním angličtiny. Dbali sme na zlepšenie výslovnosti. Za to sme mali poskytnuté ubytovanie a stravu. Vidieť ako funguje školstvo na základných školách mi otvorilo oči. Vplyv komunizmu je cítiť. Učiteľky majú deti pod takmer vojenskou kontrolou, vzbudzujú veľký rešpekt. Každá miestnosť má minimálne obraz významnej osobnosti Ho Chi Minh, ktorý bol vietnamským komunistickým revolučným vodcom. Deti nosili rovnošatu biele košele a červené šatky v určité dni. Tak ako aj u nás deti sú veľmi živé a zvedavé. No v porovnaní s našimi nemajú až toľko možností a finančných prostriedkov. Okrem verejných škôl, vyučovali sme aj na súkromných a v našom centre. Kde deti mali súkromné hodiny rôznych vekových skupín.

Voľný čas sme trávili spoznávaním okolia, turistiku, vychutnávaním si lokálneho jedla. Mesto Ha Giang je obklopené kopcami. Možno ťa napadlo, že Vietnam musí byť krásna a čistá krajina, ale nie je to pravidlom. Vietnamci väčšinu odpadu pália a nakoľko motorková doprava robí svoje, plúcam dali zabráť. Odpadkové koše budeš márne hľadať. Odpadky sa nechávajú po prieste, trvalo mi kým som si zvykla veci hádzať na zem. Skoro ráno tetušky s metlami a vozíkmi všetko zametali.

Ak si jeden z milovníkov zvierat, ktorý si na nich pochutná pri obede. Vietnam je krajina pre teba. Ochutnať môžeš takmer všetko čo sa hýbe. Logický počas vojny museli jesť čo našli a to zostalo doteraz, cez európsku klasiku okrem iného si pochutnávajú na psoch, mačkách, potkanoch, žabách.... možností je veľa. Vedľa nášho centra sme mali vychýrenú reštauráciu, ktorá sa špecializovala na psie mäso. Tak ako si niektorí z vás ugrilujú prasiatko, oni si takto pripravujú psa. Ja osobne mäso nejem a vyhla som sa tak možno aj tráviacim problémom. Pôvod mäsa nie je vždy známy. Ak si myslíš, že si pochutnávaš na kuracinke, realita môže byť úplne inde, ale to asi s veľkou pravdepodobnosťou nezistíš. Si vegetarián,

alebo vegán so slabým žalúdkom možno Vietnam nebudete krajinou pre teba. Vietnami veľmi nechápu pointu vegetariánstva, a aj keď nájdete vegetariánsku polievku s veľkou pravdepodobnosťou to bude kurací vývar so zeleninou.

Hygiena je kapitola sama o sebe, veľa krát som sa smiala nad normami a pravidlami, ktoré musíme dodržiavať v Európe. Vietnami si z toho ťažkú hlavu nerobí. Určite odporúčam navštíviť miestne trhy. Cez pestrosť ovocia, zeleniny nenechajte si ujsť oddelenie mäsových výrobkov a nakupuj výlučne skoro ráno (žiadne chladiace boxy, maximálne ľad v prípade rýb). Vietnamské jedlá sú ľahšie stráviteľné, vo väčšine dusené so zeleninou a ryža nesmie chýbať.

Vietnami sú veľmi pohostinní a priateľsky. Užila som si trocha slávy, keď sa s Vami chcu odfoťiť, alebo neraz sa mi stalo, že sa postavili vedľa mňa a porovnávali si rozdielnosť výšok. Vyčnievala som z davu. Veľa krát som sa mala možnosť zúčastniť rodinnej večere kde všetciedia na zemi v kruhu, uprostred je množstvo dobrôt. Je sa paličkami. Tak ako východ Slovenska, ktorý utužuje priateľstvá pri poháriku aj Vietnam je na tom podobne. Ryžové víno nesmie chýbať, prirovnáť to môžem k vodke. Znesú veľa.

Veľa dobrodruhov si vychutnáva krásy Vietnamu s vetrom vo vlasoch. Kúpia si motorku a precestujú na jej zo severu na juh a naopak. Ja som si to vyskúšala v Hanoi prvý krát v živote a musím uznať to bol iný adrenalín, ale o tom možno inokedy. Ako som už som spomínala motorky sú veľmi dôležité. Vietnami na nich dokážu prepraviť čokoľvek. Cez 5-člennú rodinu, dobytok, pračku jednoducho všetko. Ako mi bolo povedané priemerný Vietnamec si nemôže finančne dovoliť ani vodičák na auto nie to kúpu auta. Preto tolko motoriek. Veľkou zaujímavosťou bolo aj oblečenie a ochrana proti slnku. Paradoxom je, že ľudia zo západu sa radi grilujú na slnku a chcú zhnednúť. Juhovýchodná Ázia túži byť biela. Preto je ťažšie kúpiť kozmetiku, ktorá by neobsahovala bieliace účinky. Častokrát ma pobavil pohľad na pekne opálených domácich, ktorých odtien pokožky po použití takého produktu nadobudol sivastý odtieň.

Sever Vietnamu je špecifický hornatým povrchom. Krásne scenérie, rôzne kmene s výrazným oblečením, ktoré žijú tradičným spôsobom a živia sa poľnohospodárstvom. Táto oblasť má mnoho zaujímavých miest, no pýchou je najvyšší vrch Indočíny Fansipan 3143m, ktorý nájdeš Lào Cai provincií. Výstup je možný za pomoci sprievodcu. Dá sa to zvládnuť za deň ak si fyzicky zdatný. Osobne odporúčam si vyčleniť 2 dni. Fansipan ma potrápil, ale zanechal príjemne spomienky. Prvý deň sme vystúpili do výšky 3000 m, kde sme prespali a nosiči spolu so sprievodcom pripravili večeru. Môj výstup

bol v apríli. Počasie bolo príjemne, ale určite treba byť pripravený na horúčavu aj chlad hlavne vo vyšších polohách. Slnko v Ázii má intenzitu a veľmi ľahko sa dá dopracovať k úpalu, alebo spálenej koži. Skoro ráno o pol 4 sme mali budíček, raňajky a pokračovalo sa vo výstupe. Dych vyrážajúci východ slnka nás sprevádzal cestou nahor. Na samotnom vrchu nastalo menšie sklamanie v podobe stavebných prác. Možno poteším menej fyzicky zdatných turistov. Na vrchol sa dá odviezť lanovkou, poprípade môžete využiť lanovku na cestu späť. Ja som si to pekne odšľapala. Má to svoje čaro a skvelý pocit po zdolání ďalšej hory. V prípade, že sa ti to podarí budeš odmenený/á diplomom a medailou. A takto by som mohla pokračovať do nekonečna.

Tento článok je len malou ochutnávkou toho, čo som mala možnosť zažiť v tejto nádhernej krajine. Možno Vietnam nie je pre každého, ale ak máš rád/a výzvy, chuť skúsiť niečo iné, zažiť si svoje vlastné dobrodružstvo tak odporúčam dať tejto krajine šancu. Ukončím to citátom „Happiness only real when shared.“ Šťastie je jedine skutočné, keď je zdieľané. Preto ma nesmierne teší, že som sa mohla podeliť o časť môjho šťastia s tebou a možno s blízcim letom motivovať. Už si ho naplno a navštív nové miesto, skús niečo nové. V prípade ak by si mal/a otázku k cestovaniu, či chcel/a leto využiť praktizovaním angličtiny, alebo sa ju začať učiť môžeš ma kontaktovať emailom na miroslava.foga@gmail.com.

Tak šťastnú cestu, preži si ten svoj jedinečný príbeh.

Mirka

„SKÔR ROZBIJEŠ ATÓM AKO OHOVÁRANIE.“

Jedná baba povedala. Aj Vám sa to stalo? Aj Vaše JA sa stalo obľúbenou témou na pár dni nevedno ako v obci. Ak áno vitajte v klube „celebrít“!

Najprv si vysvetlíme čo vlastne ohováranie je, a kto je ohovárač :

Takže: Ohovárač je ten kto má určitú informáciu o nejakej osobe a predsa ju odhaľuje ľuďom, ktorí to nemajú vedieť. Ohováranie sa líši od zdieľania informácií svojim zámerom. Ten kto ohovára chce seba vyzdvihnúť ako niekoho kto má určité informácie a osobu o ktorej rozpráva zobrazuje v zlom svetle.

V dávnych biblických časoch boli najklebetnejšie vdovy. Pretože sa dosť často stretávajú a trávajú mnoho času spolu, počujú a sledujú situácie, ktoré sa môžu stať skreslené, zvlášť keď sú opakované znova a znova. Pavel hovorí o tom, že vdovy majú vo zvyku chodiť z domu do domu, aby si skrátili čas. Ruky bez práce sú „diablova dielňa“ a Boh varuje pred ničnerobením, aby nevošlo do našich životov. „Kto chodí ako ohovárač, odhaľuje tajnosti; preto nemaj dočinenia s klebetníkom.“ (Príslovia 20:19).

- prevzaté -

Nie neľakajte sa, ohováranie sa netýka len žien a vdov, ohovárať môže každý. Ani muži nie sú výnimkou. Čo taký futbal, alebo jedno pivečko.

Dedina by mala byť ideálnym miestom pre pokojný a zdravý život ale je aj ideálnym prostredím na ohováranie. Čím je dedina menšia, tým lepšie. Ak je väčšia treba si zobrať na mušku aspoň svoju ulicu, susedov, či víkendových návštevníkov. Chcete o niekom vedieť niečo viac? Spýtajte sa v miestnom obchode. Kým stojíte v rade pri pokladni dozviete sa veľmi veľa pikošiek samozrejme aj prikrášené. V autobuse sa všetko dozviete aj

o osobe, ktorú vôbec nepoznáte a v živote ste ju nevideli. A u lekára v čakárni Vám ochotne vyrozprávame nielen o sebe, ale aj o susedoch. Je to žalostné, ale mnoho sa dozvieme cestou do kostola a ešte viac z kostola. Z kostola sa nerozoberá kázeň ale veriaci. „Aké vlasy mala moja suseda“, „v čom prišla oblečená Helenkina vnučka“, „prečo si nesadla Viola k Ferimu keď sú manželia“, „prečo vyšla počas omše Matilda z kostola“... NO aj mňa by to zaujímalo.

Vždy keď sa dostanete do reči pogratulujte si! Aspoň viete, že ste niečo dosiahli, tvoríte a snažíte sa ísť za svojim cieľom bez vedomého ubližovania iným. Ľudia si všímajú okolie miesta toho, aby skúmali seba, svoje konanie, svoje problémy.

Ohováranie sa začína, keď sa ľudia nemajú o čom rozprávať. Je normálne, že niekto si s niekým sadne hneď a iného zase nemusí. Jedná osoba je vám sympatická viac iná menej. Veľkú úlohu v ohováraní zohráva aj závisť v prípade, keď tomu druhému sa darí o čosi viac. Je normálne aby môj sused mal opäť nové auto? Kde na to vzal? Určite ho nekúpil z toho čo zarobil! Šírenie klebiet je vraj úplne bežná vec. Niekedy si aj samy klebetu radi prifarbíme a radi sa ňou pochváľime vo svojom podaní. Spomínate si na telefón, ktorý sme hrávali ako deti? Na začiatku Vám povie jeden hráč vetu alebo slovo a ten posledný vykrikuje čo počul. Výsledok? Vyjde z toho niečo úplne iné. A tak je to aj v reálnom živote. Ľudia sa od Vás snažia niečo dozvedieť budú vypytovať, usmievať sa na Vás, rozprávať niečo tajne čo povedia len Vám, aby ste im prezradili určitú informáciu. A čo vy?

Sústredme sa radšej na to pozitívne v ľuďoch a nie len na ich chyby. Výhodou nám bude naše pokojné svedomie vďaka ktorému sa budeme môcť každému pozrieť čestne do očí.

Vaše ucho

Pozor na podvodníkov!

V poslednej dobe nám médiá veľmi často prinášajú správy, o tom, ako sa hlavne dôchodcovia a starší či osamelí ľudia stávajú obeťami rôznych podvodníkov. Podvodníkmi sú prevažne organizované skupiny ľudí, ktorí si na podvodoch a krádežiach postavili svoje živobytie. Všetky tieto skutky sú odsúdeniahodné nielen z hľadiska právneho, ale aj z hľadiska ľudského, keďže obeťami sú ľudia, ktorých by sme si mali vážiť za ich celoživotnú prácu a prínos spoločnosti.

Podomoví podvodníci si za svoje obeť vo veľkej miere vyberajú dôchodcov, prípadne starších osamelých ľudí, ktorí žijú v samostatnej domácnosti, alebo takí, ktorí počas dňa ostávajú doma osamotení. Tento výber samozrejme nie je náhodný, keďže starší ľudia bývajú oveľa dôverčivejší a sú už aj fyzicky slabší. Veľmi častým spôsobom je oslovenie človeka za účelom vrátenia preplatkov za energie, navýšenia dôchodku, prípadne rôznych príspevkov. Človeka zaujmú tým, že mu vlastne niečo doniesli, a postupne ho balamutia až tak, že ich vpustí do domu. Potom sa začnú vyhovárať na to, že potrebujú vydať, alebo rozmeniť, lebo majú veľkú bankovku. Dôverčivý človek im nevedome ukáže, kde má peniaze doma uložené a oni využijú chvíľku nepozornosti a okradnú ho. Ďalším spôsobom je vydávanie sa za príbuzného - vnuka,

pravnuka alebo jeho kamaráta, s historkou, že má nejaký často vážny problém a súrne potrebuje Vašu pomoc. Postup je v podstate totožný, osloví človeka, rozprávaním ho zmanipulovať tak, aby podvodníkov vpustil dnu a ukázal im úkryt peňazí. Spôsobov na krádež si títo ľudia dokážu vymyslieť nespočetné množstvo. Nežiadajú pritom vysoké sumy peňazí, ide im hlavne o to, aby videli, kde sú v domácnosti peniaze uložené. Potom nasleduje odpútanie pozornosti rozmenením peňazí, alebo Vás požiadajú o pohár vody a keď sa otočíte ukradnú Vám peniaze, ktoré ste im predtým ukázali.

Treba si uvedomiť, že sa jedná zväčša o dobre organizované skupiny podvodníkov, ktoré sa takýmto spôsobom živia. Podvody majú dobre nacvičené, každý v skupine vie čo má robiť a hovoriť, aby človeka oklamali. Často si zistia aj informácie o rodine, aby ich historka vyznela čo naj dôveryhodnejšie.

Najjednoduchší spôsob ako sa vyhnúť podvodníkom, je nevpúšťať cudzích ľudí do dvora a už vôbec nie do domu! Taktiež nie je vhodné mať doma väčšiu hotovosť uloženú na jednom mieste. Pokiaľ nemáte možnosť si peniaze uložiť v banke, rozdeľte si ich aspoň na viacero častí, ktoré uložíte na rôzne miesta v domácnosti. V prípade, ak by Vám niekto ponúkal preplatky alebo zmenu

! dodávateľ energie, vyhovorte sa, že to musí riešiť Váš syn alebo dcéra. Dôchodky vypočítava Sociálna poisťovňa automaticky a všetky rozhodnutia zasiela poštou, preto nedôverujte nikomu, kto Vám povie, že Vám priniesol nejaký príspevok. Pokiaľ Vás oslovia s tým, že niekto z Vašej rodiny potrebuje pomoc, hneď telefonicky kontaktujte príbuzných a opýtajte sa ich na to. Komunikáciu s cudzím človekom, ktorý Vám niečo ponúka obmedzte na minimum, povedzte mu nech počká pred bránou, prípad-

! ne pred dverami, vojdite do domu a zamknite za sebou dvere! Ak podvodník hneď na začiatku pochopí, že s ním nebudete komunikovať a že ho nepustíte ani na dvor a už vôbec do domu, najčastejšie ustúpi. Ak by sa niekto predsa len domáhal vstúpiť Vám na dvor alebo do domu, okamžite kontaktujte políciu na bezplatnej linke 158!

por. Mgr. Lenka Patakyová

VÝLET DO VINNÉHO

Na výlet sme sa spoločne s rodičmi (Kolarčík a Kočiš) rozhodli pozvať všetky deti DSZ Drienov za ich celoročnú prácu, ktorú vykonali najmä na detských svätých omšiach ako odmenu, v neposlednom rade každý výlet utuží vzťahy a je spojený s množstvom zážitkov. Výlet do Vinného začal piatkom 16. 6. 2017, kedy sme sa nalodili do 4 automobilov a čakala nás veľmi dobrodružná cesta. Na fare vo Vinnom nás s otvorenou náručou privítal pán farár Rendeš, s ktorým máme dlhoročne výborne vzťahy (rovnako deti, ako aj dospelí). Nás program začal krátkou generálkou, kde sme si prespievali repertoár na večernú svätú omšu, ktorú nás DSZ spieval v hosťujúcej farnosti. Za seba, ako za vedúcu zboru, za gitaristov a deti môžem úprimne povedať o nadšení z prijatia a z celého priebehu svätej omše, čoho dôkazom bol záverečný dvojnásobný potlesk domácich veriacich, ktorí si vyžiadali aj prídavky :). Nasledovala krásna prechádzka okolo vinianskeho jazera s krásnym výkladom pána Rendeša, deti boli unesené z prírody, rozhovorov, atmosféry. Po ceste sme pozorovali zvieratá, nosili sa na chrbtoch, robili selfie :) Na prechádzke nás stihol dážď, takže sme boli nútení zahrať sa pod prístreškom, potom naše kroky smerovali opäť na faru, kde sa začala večerná atmosféra večerou, ktorú nám pripravili naše milované mamky. Veľký úspech zožali kysnuté koláče, buchty, bublanina a v neposlednom rade pizzovníky :) Večer plný spoločenských hier a rozhovorov, taktiež som si otvorila na čas vlasové štúdio, kde som všetkým dievčatám (ktoré mali záujem) uplietla točený „S“ vrkoč. Pán farár sa tesil nasej prítomnosti, odovzdali sme mu aj príjemne prekvapenie, ktoré sme spolu s deckami vyrobili. Noc bola veľmi zaujímavá, deti sa tešili spánku na karimatkách v spacích vakoch, malo to každopádne jedinečnú atmosféru. Po výborných raňajkách sme sa vybrali na mólo do Klokočoviec, na prechádzku a taktiež na obhliadku pútnického miesta v Klokočove. Nakoľko nám počasie zas príliš neprialo, nešli sme dobyť hrad, ako bolo v pôvodnom pláne, no za odmenu nám miestni veriaci pripravili fantasticky guláš, na ktorom si každý veľmi pochutnal. Je veľmi dobre, že máme okolo seba ľudí dobrého srdca, ktorí nás prijmu, aj takýmto spôsobom rastieme na duchu, zážitkoch a upevňujeme to krásne, čo skrz hudbu máme.

Mgr. Katka Dúbravská

V jedno piatkové popoludnie sme sa my deti detského zboru spolu s pani učiteľkou Dúbravskou vybrali na výlet za naším bývalým duchovným otcom Jurajom Rendešom do Vinného. Viezli nás tam ujo Stano a dvaja ujoovia Peťovia. Na fare nás privítal s radosťou duchovný otec Juraj. Predstavte si, taká malá fara, 15 detí, pán farár a dospeláci. A predsa sme mali dosť miesta na precnovanie a hry.

Hneď po príchode sme veriacich Vinného potešili našim spevom a hraním na svätej omši. Neskôr nám duchovný otec pripravil pekný program a išli sme na Vinné jazero. Aj keď nám počasie neprialo, bolo to super. Prechádzali sme sa po okolí jazera a cestou sme si aj spievali. Samozrejme nesmeli chýbať ani fotky. Keď sme po výlete prišli na faru, hrali sme rôzne hry. Pred spaním sme sa všetci spoločne pomodlili a išli sme spať. Keď sme sa ráno zobudili mali sme spoločné raňajky a išli sme opäť na výlet. Najprv sme sa išli pozrieť na grékokatolícky kostol v Klokočove. Potom sme išli pozrieť na Šíravu a Morské Oko. Spravili sme si zasa fotky, prechádzali sme sa a išli na faru. Čakal nás tam výborný guláš a šišky. Po obede sme sa pobalili a čakali sme na uja Jožka, ktorý vystriedal uja Peťu a mohli sme ísť. Domov sme prišli unavení, no plní nových zážitkov, dobrej nálady a radosti. Dúfam, že si takýto výlet ešte spravíme aspoň raz.

Šarlot

Tréning a novinky DHZ DRIENOV

Športový tím DHZ Drienov sa aj tento rok s radosťou a nadšením hrnie do novej sezóny 2017. Po zimnej príprave v telocvični ZŠ Drienov, ktorú nám sprístupnila pani riaditeľka, sme sa snažili nestratiť výkon, ktorý sme mali minulú sezónu. Samozrejme, posledný mesiac sme trénovali aj vonku, keďže nám počasie prialo. Do novej sezóny vstupujeme aj s novou výbavou. Tá najdôležitejšia a najcennejšia za ktorú sme najviac vďační je nová športová prenosná požiarna striekačka. Za tú ďakujeme hlavne všetkým našim sponzorom a našej obci. Taktiež sme obdržali nové dresy a tričká od našich sponzorov, v ktorých budeme môcť, našu obec reprezentovať na súťažiach, ktorých sa chystáme zúčastniť a budeme sa snažiť podať čo najlepší výkon.

Spracoval športový tím DHZ Drienov

Koncoročná opekačka...

Krásne letné prázdniny sme my, členovia veľkého a malého zboru Sv. Šimona a Júdu v Drienove začali spoločnou opekačkou, ktorá bola po iné roky našou tradičnou akciou na našej fare. Tento rok, sme toto stretnutie po dlhšej dobe znovu uskutočnili v tichom a útulnom prostredí nášho Drienovského lesa. Veď aj tam sa môžeme stretnúť.

My dospelí sme nachystali niečo pod zub: klobásky, špekáčky a super guláš. Naše deti nám to okorenili svojím smiechom a šantením. Užili sme si deň plný športových a spoločenských hier a aj keď nám z hora nadelili trochu dažďa, vôbec nám to neprekážalo. Domov sme išli špinaví, unavení, ale naplnení láskou a radosťou v srdci a posilnení vzájomným priateľstvom.

Touto cestou chceme vyjadriť našu vďaku Mgr. Zuzke Marcinovej, ktorá nás vedie, usmerňuje a vždy povzbudí, keď už strácame chuť a motiváciu. Prajeme jej veľa zdravia, síl, vytrvalosti v jej práci, ktorú robí s láskou a radosťou a dobrý nos na výber pesničiek.

Rovnako sa chceme poďakovať aj Mgr. Katke Dúbravskej, ktorá viedla naše deti, aby nám spevom a hudbou obohatili detské sv. omše. Nech im Pán Boh vynahradí ich námahu a odmení ich tam, kde to najviac potrebujú.

Spev, ktorý je na Božiu chválu, a pre Vás všetkých, je dôležitou súčasťou nášho duchovného života, preto Vás prosíme o podporu a modlitby.

Marika S.

HLASY Z RÓMSKEJ OSADY

Po našej výzve v predchádzajúcom Kríku k Rómom sa nám prihlásili Zuzka (36 r.) a Dušan (39 r.) Balogovi, ktorí sa tiež chceli s nami podeliť o svoje postrehy tu v dedine. Po vzájomnej dohode sme sa vybrali na návštevu.

Hneď po našom príchode sa stôl domácich v obývačke zaplnil dobrotami od výmyslu sveta, ktoré nachystali pre nás. Naše chuťové kanáliky dostali zabráť pri pohľade na veľkú tácku rezňov, sladkosti a melónu a už ani neviem akých dobrôt. Pri pohľade na to všetko začíname náš rozhovor. Prvý sa rozhovori Dušan, ktorý pracuje vo firme Lear Prešov. Pracuje na štyri zmeny v nepretržitej prevádzke. Predtým pracoval v Anglicku. Zuzka pracuje v Zemiakarni v Drienove. Spolu vychovávajú tri deti: Lauru (18), Dušana (15) a Adelku (13).

Staršia dcéra Laura má priateľa z Keceroviec. Vydávať sa zatiaľ nechce. Syn Dušan študuje na Dopravnom učilišti v Prešove. Adelka je zatiaľ na Základnej škole tu v Drienove. Žijú si vo svojom novom domčeku, ktorý je krásne zariadený. Zarobili si naň keď žili 3 roky v Londýne. Porozprávali nám svoje zážitky aj z tohto obdobia: Zuzka pracovala v hoteli, kde upratovala. Dušan tam dva roky zametal ulice. Potom chceli iba zamestnancov, ktorí vedia anglický jazyk.

Zostal nezamestnaný, ale tamojší Úrad práce ho odporučil do školy, aby sa učil angličtinu. V Anglicku by nechceli žiť, lebo sa tam žije pod tlakom. Opisujú, že deti sa tam nemôžu hrať samé, stále sú s nimi rodičia. Počas nášho rozhovoru prichádza na návštevu Zuzkina mama Betka (58 r.), ktorá pracuje na aktivačných prácach tu v obci. Celý život pracovala. Pri svojich štyroch deťoch nebola vôbec na materskej. Pracovala vtedy na družstve a do roboty nemala ďaleko. Od detí si odbehla raz dva. Po rozpovedaní ich životných príbehov sa pýtame, čo by chceli tu v Drienove zmeniť. Prvá začala Betka. Chcela by, aby tu v Drienove bolo viac ponúk pre mladých Rómov. Vedela by si predstaviť, keby sa postavila bytovka pre Rómov. Dcéra Zuzka by chcela, aby Rómovia viac verili v Boha, aby mu otvorili svoje srdcia. Určite by sa potom k sebe ľudia správali lepšie. S týmto konštatovaním môžeme len súhlasiť.

D. J.

Múzeum holokaustu v Seredi

V tomto školskom roku sa žiaci 7. a 8. ročníka pod vedením svojich pedagógov zúčastnili na vzdelávacej exkurzii v Múzeu holokaustu v Seredi. Exkurzia je súčasťou školského projektu Nebudme ako oni, ktorý konfrontuje genocídu a holokaust fašizmu s xenofóbiou, antisemitizmom, rasizmom súčasnosti s dôrazom na spolumažiarovanie a dodržiavanie ľudských práv. Zároveň bola exkurzia naplánovaná i v súvislosti so 75. výročím prvého transportu Židov zo Slovenska. Múzeum vzniklo v priestoroch bývalého pracovného a koncentračného tábora v Seredi, ktoré predstavuje autentické miesto viažuce sa k tragickému obdobiu riešenia židovskej otázky na Slovensku počas druhej svetovej vojny. V múzeu sú vystavené dobové dokumenty, fotografie a predmety súvisiace s prenasledovaním Židov na území Slovenska. Oficiálny názov tábora v Seredi počas 2. svetovej vojny bol Koncentračné stredisko a pracovný tábor pre Židov. Múzeum zároveň predstavuje aj pamätník zavraždeným Židom zo Slovenska, pričom len táborom v Seredi ich prešlo približne 16 000, z ktorých bola väčšina zavraždená počas holokaustu. Múzeum bolo verejnosti sprístupnené 23. januára 2017, je prvým múzeom venovaným holokaustu na Slovensku a patrí do siete múzeí Slovenského národného múzea. Jeho súčasťou je vzdelávacie stredisko, ktoré poskytuje výchovno-vzdelávacie podujatia, semináre a školenia zamerané na oboznamovanie verejnosti so židovskou kultúrou a dopadom holokaustu na život Židov na našom území. Naši žiaci pozorne načúvali slovám sprievodcov, so záujmom si prezerali dokumenty, fotografie a iné predmety a bolo zrejmé, že návšteva múzea mnohých priviedla k zamysleniu nad dôsledkami extrémizmu: „Mal som zlý pocit z toho, čo sa tam dialo.“ (M. Červeňák, 7. roč.) „Poučné, no veľmi smutné.“ (A. H. Fecková, 7. roč.).

Čítali sme a čítali...

Čítanie je u nás jednotka. Aj druhý polrok bol plný aktivít, ktoré, úprimne veríme, pritiahli pozornosť našich žiakov i rodičov ku knihe, čítaniu. V rámci Týždňa slovenských knižníc, ktorý je venovaný podujatiam na rozvoj čitateľskej gramotnosti sme ich pripravili celý rad. Naším cieľom bolo zbližiť svet dospelých so svetom detí prostredníctvom príbehov a rozprávok. Spoločné ranné stretnutia v priestoroch školy, keď sa tmoliac a šuchotajúc schodmi „ešte nevidíme“, začínali rozhlasovými okienkami, ktoré všetkých naštartovali známymi rozprávkovými melódiami a pripomenuli príjemné chvíle strávené pri sledovaní večerníčkov alebo čítaní rozprávok na dobrú noc. Dni pokračovali rôznymi činnosťami, keď žiaci pod vedením pedagógov

UČÍM, UČÍŠ, UČÍME SA!

pripravovali otázky pre rodičov či starých rodičov, aby skúmali, čo si pamätajú ich blízki zo školy. Zistili sme, že rodičia i starí rodičia uvítali takéto kvízové spomínanie na školské časy a zároveň obstáli v skúškach svojich detí veľmi dobre. Žiaci 3. ročníka pozvali starkých do školy na besedu, aby spolu nad fotografiami spomínali, ako sa učilo za ich čias, napr. i taká telesná výchova, keď ešte nebola postavená telocvičňa. Naši najmenší dramatizovali pieseň Išla sova na tanec, počítali s rodičmi, koľko kníh majú doma, ďalší vytvárali leporelo k rozprávke Dve sestry s vlastnými ilustráciami. Počas triednických hodín riešili triedni učitelia so žiakmi rôzne kvízy, hlavolamy, jazykolamy, naši najstarší vytvorili dokonca báseň o vlastnej triede a pod. Spoločne sme hlasovali za obľúbené knihy, aby sme zistili, že medzi ne patria knihy o Harrym Potterovi, Ako vycvičiť draka, Malý princ, Čin-Čin, Danka a Janka, Mimi a Líza, Mach a Šebestová a mnohé ďalšie. Počas jedného mesiaca bolo možné na webovej stránke školy riešiť tvrdý oriešok v podobe knižnej šifry. Tí, ktorí sa nevzdali a našli riešenia všetkých knižných titulov, sa zapojili do žrebovania o krásne ceny, jednoznačne najväčším ťahačom všetkých „súťaženiachtych“ boli dva lístky na koncert Adama Ďuricu. Aktivitami, ktoré súviseli s rozvojom čitateľských zručností, sprevádzali i mladí knihovníci, ktorí asistovali učiteľom na vyučovacích hodinách. Mladí knihovníci zašli aj na návštevu k pánovi starostovi, aby sa ho opýtali i na jeho čitateľské zážitky. Samozrejme nechýbala ani Noc s Andersenom a podujatie Čítajme si, lebo veď: „Chudobní ľudia majú veľké televízory. Bohatí ľudia majú veľké knižnice.“ Jim Rohn. A tak čítajte a čítajte, lebo napr.: „čítaním sa dozvedáme nové veci, do našej hlavy sa dostávajú drobnosti, ktoré sa nám môžu zísť v tých najneočakavanejších situáciách, čítaním sa nám rozširuje slovná zásoba a zlepšuje sa náš písomný prejav (šanca stať sa spisovateľom sa tak astronomicky zvyšuje), čítanie zlepšuje pamäť a pomáha znižovať riziko výskytu alzheimera, ľudia, ktorí čítajú, sa aktívne podieľajú na živote, čítanie je terapiou, znižuje stres a navodzuje dobrú náladu, čítaním budete mať silnejšie analytické (logické myslenie založené na detailnom rozbere) a kritické myslenie (vytvorenie si vlastného názoru na základe získaných vedomostí, skúseností, poznatkov), čítaním sa zlepší vaša schopnosť sústrediť sa, čítanie kníh pomáha, keď nemôžete zaspať, knihy vám prinášajú stále nové a nové inšpirácie.“

Pomáhame

Modrý gombík. Tento rok sa konal už 13. ročník celoslovenskej zbierky Týždeň modrého gombíka, ktorú každoročne organizuje UNICEF v spolupráci so školami. Tohtoročným cieľom zbierky bolo zabezpečiť humanitárnu pomoc pre deti na Ukrajine s heslom „Darujme deťom nádej“. Na východe tejto krajiny vypukol ešte v roku 2014 ozbrojený konflikt. Situácia, napriek podpisu viacerých dohôd, je stále vážna. V súčasnosti kríza ovplyvňuje 3,8 milióna obyvateľov krajiny, z toho 1 milión detí. Mnohé rodiny sa stretávajú s obrovskými ťažkosťami, museli sa už niekoľkokrát sťahovať, miznú im finančné zdroje a strácajú psychické schopnosti zvládať vzniknutú situáciu. Preto sme radi, že vďaka štedrosti nielen našich žiakov, ale aj obyvateľov obce sa našim dobrovoľníkom podarilo vyzbierať krásnu sumu 305,49 €, ktorou tieto deti „zo susedstva“ a ich rodiny môžeme podporiť a povzbudiť. Ďakujeme!

DEŇ NARCISOV. Počasie nebolo príjemné – vietor, dážď, slnko..., ale ani tieto („ne“)podmienky nás neodradili od každoročnej zbierky Deň narcisov. Zbierku organizujeme v spolupráci s Ligou proti rakovine a o pripravovanej akcii sme vopred informovali nielen všetkých zangažovaných, ale aj drienovskú verejnosť, a to prostredníctvom plagátov a miestneho rozhlasu. Deň narcisov je jedinečná verejno-prospešná zbierka Ligy proti rakovine, ktorá sa tento rok konala už dvadsiatyprvýkrát. Rakovina je choroba, ktorej zákerná sila každým dňom narastá. Stále viac, žiaľ, sa nás bytostne dotýka. Určite aj ne jeden z vás má vo svojej blízkosti niekoho, komu táto ťažká choroba zasiahla do života. Liga proti rakovine venuje vyzbierané peniaze onkologickým pacientom a ich rodinám. Každý jeden cent sa premieňa na konkrétnu pomoc a má nesmierny význam. Výnos z Dňa narcisov sa používa aj na podporu výskumných a klinických projektov v oblasti prevencie, diagnostiky a liečby rakoviny. Tento rok sa našim školským dobrovoľníkom podarilo vyzbierať opäť peknú sumu, ktorá predstavovala 541,35eur. Naša vďaka však patrí úplne všetkým, ktorí sa akoľkoľvek zapojili. Vďaka vám má Deň narcisov veľkú silu a reálne pomáha. Ďakujeme.

Škola či zábava, či veda

Všetko v jednom! Pre tento školský rok sme spojili sily s obecným úradom a hasičmi a pripravili sme doplnkový deň pre deti. Zažili sme ho ako deň prírodných vied, deň praktických pokusov, zábavných ukážok. Fyzika či chémia nám ukázali svoju „pravú tvár“. Že vraj sa deti málo zaujímajú o prírodné vedy, že vraj dievčatám to nevoní... Nuž mali ste nás vidieť! Ponuka pre účastníkov pokusov nestíhala uspokojiť záujem. Chemická a fyzikálna show sa uskutočnila dopoludní v školskom parku, popoludnie s hasičmi na ihrisku. Záver školského roka tak patril fakt ŠKOLE HROU.

21 DÔVODOV, PREČO SA TEŠIŤ NA LETO

- *sladké jahody a maliny
- *úžasné počasie
- *dlhé letné večery
- *hviezdne nebo
- *dlhé a dlhé pobyty vonku
- *nanuky a zmrzlina
- *P-R-Á-Z-D-N-I-N-Y
- *slovenské hrady a zámky
- *výlety
- *šťavnatý melón
- *K-A-M-A-R-Á-T-I
- *čerešne za uchem aj v bruchu
- *kraťasy, tričko a nič iné
- *bláznenie vo vode
- *chôdza naboso po tráve
- *dlhé ranné pospávanie
- *ŽIADNA ŠKOLA
- *grilovačky a posedenia s rodinou
- *tábory a spanie v stane
- *ovocné knedlíčky, pečené buchty a palacinky – všetko plné ovocia
- *A CELÝ DEŇ IBA NÁŠ!

Mgr. Blanka Boboková

z dňa narcisov

fotografie: # zo života v Drienove

deti MŠ Drienov

1. sväté prijímanie
28. 5. 2017

1. sväté prijímanie
7. 5. 2017

8. ročník rok 1954

9. ročník Drienov 2017

Trasené rezy s ovocím

Prísady:

Na cesto:

- 1,5 hrnčeka polohrubej múky
- 1 balíček Kypriaceho prášku do pečiva Dr.Oetker
- 1 hrnček cukru krupice
- 1 balíček Vanilínového cukru Dr.Oetker
- 1 hrnček mlieka
- 1 hrnček oleja
- 2 vajcia

Na krém:

- 1 broskyňový alebo marhuľový kompót (750g)
- 200 – 250 ml šľahačkovej smotany
- 1 balenie Crème Olé puding bez varenia s vanilkovou príchuťou
- 1 balenie Smetafixu Dr. Oetker

Na ozdobu:

- 1 balenie Šľahačky v prášku Dr. Oetker
- 1 Dekor poleva tmavá Dr. Oetker

Príprava :

Na cesto zmiešame múku s kypriacim práškom, pridáme cukor, vanilínový cukor, mlieko, olej a vajcia. Ručne vymiešame hladké cesto. Nalejeme na plech 30x 40cm, vymastený a vysypaný hrubou múkou. Pečieme pri 200°C asi 12 minút.

Do uzatvárateľnej nádoby nalejeme kompót so šľavou, prilejeme šľahačkovú smotanu a pridáme Crème Olé a Smetafix. Nádobu trasieme pokiaľ sa suroviny nespoja do krému.

Krémom natrieme vychladnutý korpus, natrieme šľahačkou pripravenou podľa návodu a ozdobíme rozpustenou čokoládou.

-Prevzaté-

Trávník a leto

Je tu leto, čas slnka, vody, prázdnin, dovoleníek, a isto príjemnou súčasťou sú okrem iného aj chutné grilovačky. Pozornému oku vašich hostí určite neunikne vaša starostlivosť o zelený trávník pod nohami. Preto sa pri jeho úprave a starostlivosti nechajte inšpirovať našimi riadkami.

Aby sa trávník v lete zelenal V záhrade niet plochy, ktorá by sa v nárokoch na vodu vyrovnala trávníku. Práve toto obdobie je na dostatok vody najnáročnejšie. V našich podmienkach spadne asi len polovičné množstvo zrážok oproti tomu, aké trávník potrebuje.

Ak polievate hadicou

Dôležité je načasovanie. Kedy je potrebné polievať, spoznáte ľahko. Vstúpte na zelenú plochu a obhliadnite sa. Ak po Vás ostanú stopy pováľaných listov, znamená to, že trávník potrebuje vodu. V listoch jej totiž nie je dostatok na to, aby sa vytvoril dostatočný tlak, ktorý ich vyrovná. Musíte sa však spoľahnúť na svoj odhad dĺžky zavlažovania.

Zavlažujte – pokiaľ môžete – ráno, pretože vtedy voda vsiakne do pôdy skôr, než bude vyššia teplota vzduchu. Večerné zavlažovanie nie je najideálnejšie, lebo podporuje vznik hubových chorôb. Za nesprávne sa považuje aj polievanie cez deň, lebo len veľmi malé množstvo vody trávník naozaj využije a navyše hrozí popálenie lístkov. V skutočne extrémnych horúčavách však trávník kropením cez deň môžeme ochladzovať, aby sa neprehrievali korene.

Pri ručnom polievaní nezabudnite:

- zavlažujte menej a často s väčšou dávkou vody, aby sa pôda prevlhčila do hĺbky,
- zavlažujte však skôr, než trávník utrpí šok zo sucha, v lete by sa veľmi ťažko spamätával,
- mladý, ročný trávník zavlažujte častejšie ako starší, niekoľkoročný,
- častejšie zavlažujte trávník na pieskovitej pôde, menej zavlažujte trávník v tieni.

Čo by sme mali vedieť:

- tráva síce rastie ticho, ale isto – ak má ideálne podmienky, v priemere sa vytiahne o dva centimetre denne,
- starší trávník treba prvýkrát kosiť v apríli, ale len vtedy, ak je teplota vzduchu vyššia ako 5 °C,
- okrasný trávník má mať výšku 3 až 4 centimetre, rekreačný môže byť o niečo vyšší,
- ako často treba kosiť? Optimálne 1– až 2 do týždňa (závisí od typu trávníka, stanovišťa a počasia). Nezabudnite, že lepšie je kosiť častejšie. Ak kosenie zanedbáte, premnožia sa buriny a potom už na noblesný kobercový vzhľad vášho trávníka budete čakať zbytočne,
- do malých záhrad a predzáhradiek vám postačí vretenová kosačka. Pri jej kúpe sa zamerajte na počet nožov a spôsob nastavenia výšky strihu,
- na kosenie trávnatých plôch s rozlohou do 400 m² sú vhodné elektrické kosačky. Pri manipulácii treba dávať pozor, aby sa prírodný kábel nedostal medzi ostrie stroja,
- kosačky s benzínovým pohonom nájdú uplatnenie na veľkých plochách. Na rozdiel od predošlých typov sú ťažšie, hlučnejšie a náročnejšie na údržbu, ale o to ľahšie si poradia s terénymi nerovnosťami.

-Prevzaté-

M.K.

Tešíte sa?

Určite! Kto by sa netešil na krásne dva mesiace prázdnin. Takže, tašky odložte do kúta a užívajte si. Ale nezabudnite! Hoci sú prázdniny treba sa správať slušne, vyblázniť sa s mierou a hlavne, aby sme sa stretli v septembri všetci zdraví a oddýchnutí. To Vám žela redakcia KRÍK

Opičky s banánom na zavesenie

Podte si vytvorit z papiera super vystrihovačky. (nájdete v prílohe) Stačí, ak máte voľný čas a chuť tvoriť. Kludne si pozvite aj kamarátov a tvorte spolu, bude vám určite veselo.

Potrebujeme: nožnice, farbičky

Postup: Opičky vyfarbite, vystrihnite a pomocou chvostíka povešajte na izbové kvetinky alebo kdekoľvek, kde budú pekne visieť. A máme hotovo!

veverička na vyfarbenia

DRIENOVSKÝ MEGAFÓN

uverejnenie inzercie a odkazov pre vás
na : redakciadrienov@gmail.com

odcestovaným: nezabudnite sa vrátiť
zo zahraničia po prázdninách domov!

Deviatakom prajeme veľa úspe-
chov a krásne prázdniny.

všetko najlepšie
trénerovi DZH tímu,...

Matúšovi všetko
naj.....nech sa darí....

Sú tu prázdniny a čakajú nás dva mesia-
ce oddychu. Preto sme sa rozhodli vytvo-
riť prázdninovú hliadku Kríku.

POMOC DRUHÝM V NÚDZI!

- všímaj si kde a ako môžeš pomôcť !
- zrealizuj pomoc !
- zapíš si to do kartičky (nájdeš v prílo-
he Kríku)!
- vhoď vypísanú kartičku posledný au-
gustový týždeň do krabice Kríku v SU-
PERMARKETE COOP - Jednota
- všetkých zúčastnených čaká lákavé
prekvapenie

Sponzori

Petro a spol. autosúčiastky.
www.petroaspol.sk

KRÍK DRIENOVSKÝ, OBČASNÍK PRE VŠETKÝCH:

ŠÉFREDAKTORI: Mgr. Danica Tomčová: *D.T.*, Marcela Kočiščaková: *M.K.*,

GRAFIKA: František Marcin: *FM*,

Foto: František Marcin, Viera Fialková;...

JUNIOR REDAKTORI: Šarlota Tomčová: *Šarlot*, Emma Mitriková: *Emanuela*,

Sebastián Murajda: *Sebi*, Dominika Fialková: *Domča*, Janka Jureková: *Janka*;

Natalia Jureková: *Natalka*; Danka Kišidayová: *Dany*; Dezider Pohlodko: *Dežko*; Daniel Valečko:

Dano; Dominik Kišiday: *Dominik*; Marienka Holovičová: *Majka*; Tímea Ripcsuová: *Tímea*; Emma

Nemcová: *Emma*; Anička Tatarková: *Anička*; Tamarka Bezegová: *Tamarka*; Janko Valečko: *Janko*;

Tomáš Hromiak: *Tomáš*; Števkó Bartko: *Števkó*; Adam Humeňaj: *Adam*; Júlia Vancová: *Julka*;

Kristínka Bujňáková: *Kika*; Marcelka Horvátová: *Marcelka*;

Ročník: 2/2017, **Dátum vydania:** júl 2017

Vydavateľ: OcÚ Drienov, Mierová 1, 08204 Drienov

Miesto vydania: OcÚ Drienov, **IČO:**00326984,

Registrácia na MK SR č. EV3707/09, **ISSN** 2453-9112,

tlač: Obec Drienov

Texty neprešli jazykovou úpravou

Krik: „rastieme vďaka ľuďom“